

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

XI. De receptione, & auctoritate Pallii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

Et post electionem, nisi legitimum subit impedimentum, expediti debet: alioqui si Metropolitanus, aut ii ad quos ea res pertinet, negligentes fuerint, Ecclesiasticis condemnationibus subiciendi erunt.

Consecrationi interesse debent ad minus tres Episcopi, alioqui non valet, hoc dicit.

Ordinationi autem interesse debent, non solum Metropolitanus, verum etiam comprovinciales Episcopi, qui numerum faciunt trium. Nam & beatus Iacobus, qui Iustus appellatus est, à Petro, Ioanne & altero Iacobo, Apostolis ordinatus est: successores suis scilicet formam dantibus: ut non minus quoque tribus Episcopis, ceteris quoque assensum praebeantibus, Episcopus ordinetur. Quod si ab uno vel duobus Episcopis ordinatio expedita fuerit, ralius ordinatis, ut Episcopi nominentur, à sanctis Patribus interdicitur: ergo si nomen non habent, officium qualiter habebunt? Evocandi sunt igitur à Metropolitanis suffraganei: qui si omnes concurrerint, bene est: si aliqui convenire non possunt, sui presentiam per Epistolam facere debent.

Archiepiscopus impeditus, consecrationem sui suffraganei alteri committere potest, h. d.

Quod si Metropolitanus, vel infirmitate, vel alia iusta causa ita praepediatur, ut suorum suffraganeorum aliquem consecrare non valeat, alicui Coepiscoporum vires suas demandare poterit, à quo consecrandum munus consecrationis recipere tenebitur.

Deficientibus Episcopis comprovincialibus, advocandus foret Episcopus vicinae provinciae.

Illud quae situm est, si in provincia in qua olim plures Episcopi fuerint, unum tantum remanere contigerit, quid fieri debeat, cum nec solus ordinare possit, & nullos quos convocet, habeat provinciales: De hoc in Sardiceni Concilio b. statum legitur, ut superstes Episcopus convocet Episcopos vicinæ provinciae, & cum eis comprovinciales sibi met Episcopos ordinet.

Quomodo sit explicanda consecratio, h. d.

Consecratio e igitur hora Dominicae lucis tertiae Episcopis, & scrutinio cum precibus celebrato, duo supra caput ordinandi, Evangelii codicem tenentes, manus imponant, & uno super eodem benedictionem fundente, ceteri qui adstant, manibus suis caput eius tangant, atque illud unâ cum manibus sacro chrismate deliniant: quo demum peracto, Ecclesiae Romanae, atque ejus Pontificibus fidelitas secundum formam Gregoriani rescripti juranda erit.

DE RECEPTIONE ET AVTHORIT.

TITULVS XI.

Pallii receptio non est differenda: & volumus aliquid palliando obijcere, debet jurare de calumnia, & intra duos menses objecta probare: alioquin tenetur ad poenam talionis.

Hoc d. amplius Metropolitanum prospicere oportet, ut pallii petitionem & receptionem non differat: cum sibi sine pallio Episcoporum consecrationem minime permissam scire debeat: Est autem pallium Metropolitanorum insigne ornamentum, quod de corpore beati Petri sumitur, Pastoralis officii plenitudinem designans: cuius receptio, ut citius explicetur, novissime constitutum est, ne per cuiusvis criminis objectionem forte palliando faciendam differri possit: nisi obijcentes corporali juramento praestito firmen se nec agere quicquam callide, ac de objectis promptam fidem, hoc est, intra bimestris temporis spatium asserant, ad talionis, vel extraordinariam poenam se Praetidis obligantes arbitrio, si objecta minime probaverint. Quod si

a Can. 1. & seq. dist. 64. & can. 2. dist. 65. b Can. si. dist. 65. c Can. 1. dist. 75. d Can. 1. dist. 100.

contradictores ista facere renuerint, eorum obijctionibus nequaquam obstantibus, ad ipsam traditionem pallii procedendum erit.

Metropolitanus solum in sua provincia, & extra deinde palium, & pallium personam sequitur, & ad omnes locos pertinet. Sed eo nec semper, nec ubique Metropolitanus praesentem (id enim solum Romano Pontifici a quo pallium celebrat solennia, permittitur, etiam in illius provincia, ac certis dumtaxat diebus, Extraordinarium nam pallium non transeat, nec alteri committatur: & cum eo quilibet sepeledus erit.

Pleraque dicta de creatione Episcoporum, habent locum in alio Pralatu.

Haec de creandis Episcopis dixisse sufficit. Nunc illorum vita, ac qualis eorum debeat esse conversatio, pleraque & de ceteris Sacerdotibus intellegendis, quibus expediamus.

DE VITA ET HONESTATE SACERDOTUM.

TITULVS XII.

Qui praeclari dignitate, debet & roneo et p. d. d. Ebet igitur Episcopus esse sine curam hominum populam cui praesit, concorsim ad innocentiam praecellere: quia enim est ratio discipuli, si se magistro intelligit esse praesentem, nam Episcopus insinuere & adnoscere oportet: ob id autem recte monitoris personam suscipit, ad mores suos aliorum errata condemnata. Quod non solum de Episcopo, sed etiam de omnibus qui domum Dei deseruiunt, intelligi oportet: quia vehementer Ecclesiam Dei destruit, meliores laicos esse, quam ceteros quaeque in illius membris Ecclesiae vacent & cupit, h. d. sacerdotibus habentur illicita.

Episcopus cavere debet ut improborum communi, & invidendo non minus charitatem, quam praesentem curam dicit, h. d.

Improbiorum quoque, communi, uti debent, Meliorum enim consortia bonos corrumpunt, libenter igitur secum honesti testimonii Christiani quilibet interprehensibiles invenit: & si quando illi, sine curam habent inter se diffidere contingerit, ad pacem magis quam ad iudicium compellat: imo illi corrigendi plusquam benevolentia, quam severitas: plus charitas, quam poenitentia: neque dominari magis, quam condiscipulis cupiat, ne quod provisum est ad concordiam, verum ad diffidium.

Praeterea in corrigendo debet roneo et p. d. d. Cvm lenitate tamen severitas miscenda est: Nam misericordiae multum demitur, si severitate commensurata sit defuita: ideoque Rectores inesse debent esse consilens misericordia, & pie savius disciplina: ut non disciplinarum benignitatem manerentibus, nec sensus in mansuetudine diffinitionem debentur diluere, quodque severius castigare necesse est, non lenitate placatur animo, sed medentis.

Praeterea non debet tolerare percosu, h. d. Praeterea cavendum est, ne perverse agere commendo toleret. Calpam enim faciens habet, qui quod potest, negligit emendare: & ceterum, cum non emendatur, approbatur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.

Episcopus orationis & praedicationis debet infirmo, h. d. In primis autem orationi & praedicationi insistent: Nam praecanis officii suscipit, qui quis a sacerdotibus accedit, hinc est, quod d. super Pastores primo in lingua per speciem Spiritus Sanctus insedit. Populum itaque praedicando doceat, sed illa doceat, qui a Deo ipse dicitur.